

කෝර්නි ඉකෝවිසකි

වෛද්‍යෝග්‍ය

කෝරළි මුකෝවිසකි

වෛද්‍යෝනයි

පිළි
වි. අන්ඩ්‍රියෙව්

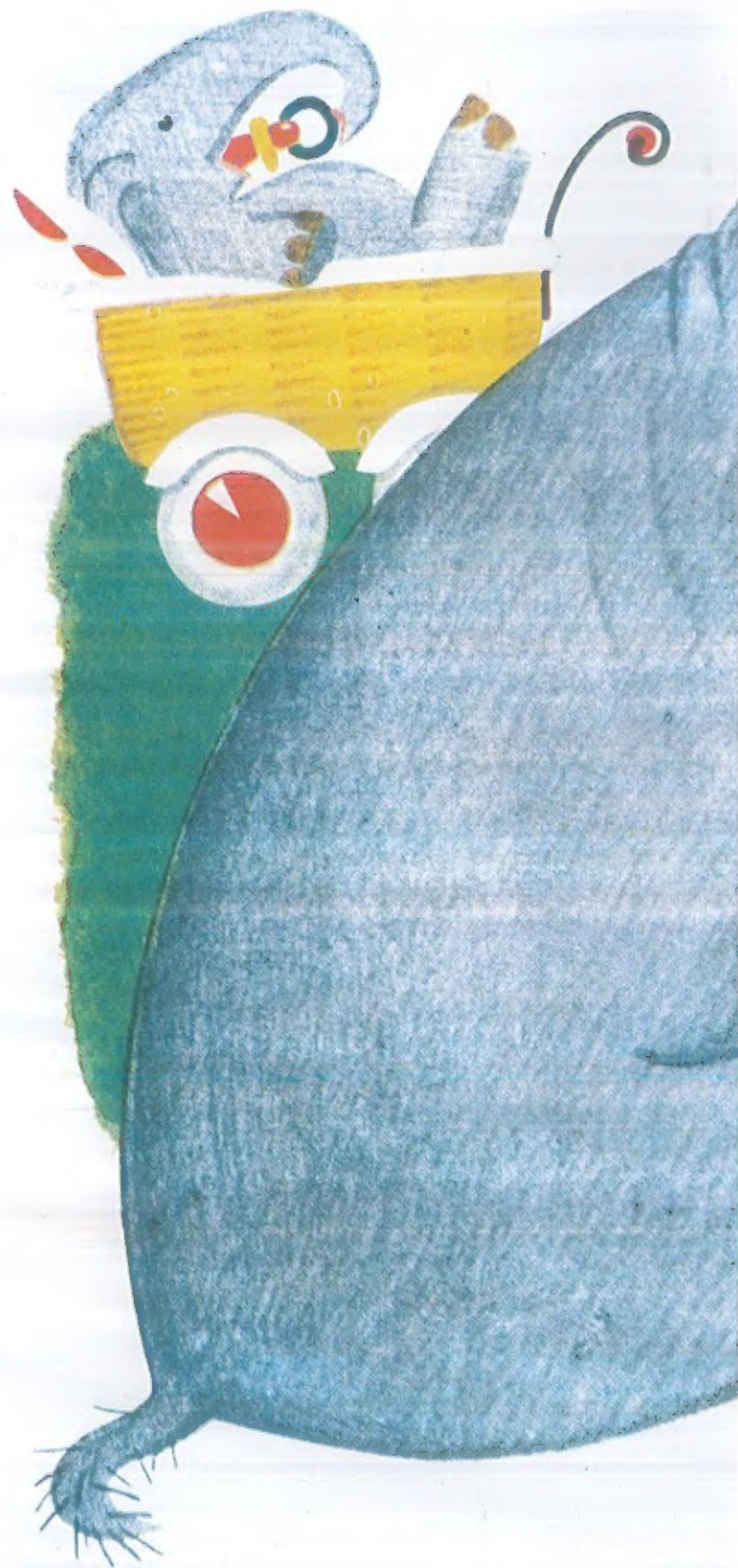
අගහස් ප්‍රකාශන

අපේ ගෙදර ටෙලිපෝනය කතා
 කරයි, “හලෝ, හලෝ”
 “හලෝ, හලෝ
 කවුද? කවුද?”
 “මේ මම
 අලිහාමි”

“ඕ-කොහෙ ඉඳලද මේ?”
 “කැලෑ ටවුමෙ, ඔටු විදියෙ
 අංක තුනේ ඉඳලයි මේ”
 “ඉතින් ඉතින්,
 ඔයාට මොනවත් ඕනෑද?”
 “වොකලට් ටිකක් මෙන්න මගේ පොඩි එකාට”
 “රාත්තලක් දෙකක් ඇද්ද?”
 “අපොයි මදි
 ටොන් එකක් තිබුණොත් ඇති
 පොඩි එකාට බඩගිනියිලු
 හරිම හිච්චි පැටියෙන උඹ”

ඔන්න ඉතින් කමුල් හාමි
 ලොකු කලබලයකින් වාගේ
 “සමාවෙන්න, අනේ යාලු
 හමි සපත්තු පෝඩු තුනක්
 එවනවාද අනේ යාලු
 හාමිනේටයි, මටයි,
 ටොරෝෂා පැටියටයි”
 “ඇයි ඉතින් ගිය බඩ්ඩා
 එව්වනේ දුසිමක් දෙකක්ම
 අලුත්ම පන්කාද පෝඩු
 ඔය ඉක්මනටම සපත්තු
 ගෙවුනා කියලද කියන්නේ?”
 “ගිය බඩ්ඩා එව්ව තමයි
 නමුත් ඒව ඉක්මනටම
 කාල උෂ්ම අපි හැමෝම
 උන් ආයෙත් බලා ඉන්නේ
 මිහිරි රසට හොඳට හැපෙන
 හමි සපත්තු දුසිමක්වත්
 රූ කෑමට ලැබෙන තුරුයි”

හාවො රංචුවක් එතකොට
මෙන්න මෙහෙම මට කියාපි
“අත් මේස් ටිකක්
එවන්නකෝ අනේ අපට
එකක්වත් ම අප ළඟ නෑ”

ඔන්න ඉතින් චිම්පන්සියො
 “හලෝ හලෝ මේ අහන්න
 කියවන්නට පොතක් දෙකක්
 කරුණා කරලා එවන්න”

ඊට පස්සෙ වලස්නාමි
 කන් අඩි පිපිරෙන තරමට
 කෑ ගහන්නෙ මේ මොකට ද?
 “හලෝ, හලෝ වලස්නාමි
 කෑ ගහන්න එපා තදින්
 හැදිව්ව මිනිහෙක් වාගේ
 හෙමින් කතා කරන්නකෝ”
 වලස්නාමි බේරිහන් දෙයි
 නවත්තන්නෙ නැතුව දිගට
 ඊට පස්සෙ මම කියනව
 “පුප්පන්නේ නැතුව ගිරිය
 රිසිවරය බිම තියන්න”

ඊට පස්සෙ වෙලේ ඉන්න,
 කොක් රැහක් මෙහෙම කියති
 “ගෙම්බො කාල, කාල, කාල
 අපට අපිරණේ හැදිල
 හරිම අමාරුයි යාළුවෙ
 ඒ ඇරෙන්න ජල සන්නිය
 බේත් පෙති ටිකක් අහේ
 එව්වෝතින් බොහොම පින්”

මුළු දුටුසෙම මෙහෙම තමයි
 ටින්-අ-ලින්, ටින්-අ-ලින්, ටින්-අ-ලින්
 ටේලිපෝනය හැම තිස්සෙම
 කතාවමයි හැම තිස්සෙම

ගත වූයේ සුළු මොහොතකි
 මුවෝ පෝඩුවක් එතකොට
 කලබලයෙන් කතා කරති
 “සල්පිලේ තැන තැන
 තිබිවිට සිසෝ ඔක්කොම
 නැත්තෙ මොකද කියනවාද?
 හරි පාඩුව අනේ අපට”
 “ඔන්න ඉතින්, ඉතින්, ඉතින්
 සල්පිලේ තියල තිබුණු
 සිසෝ, ඔන්විලි ඔක්කොම
 අපුරුවට එහෙ තියෙනව
 තරහ අවුස්සන්නෙ නැතුව
 දුටපල්ලා සල්පිලටම”
 කියාපු කිසිවක් නාහන
 මොට්ට මෝල් මුවෝ දෙන්න
 තාමත් නාහෙන් අඩනව

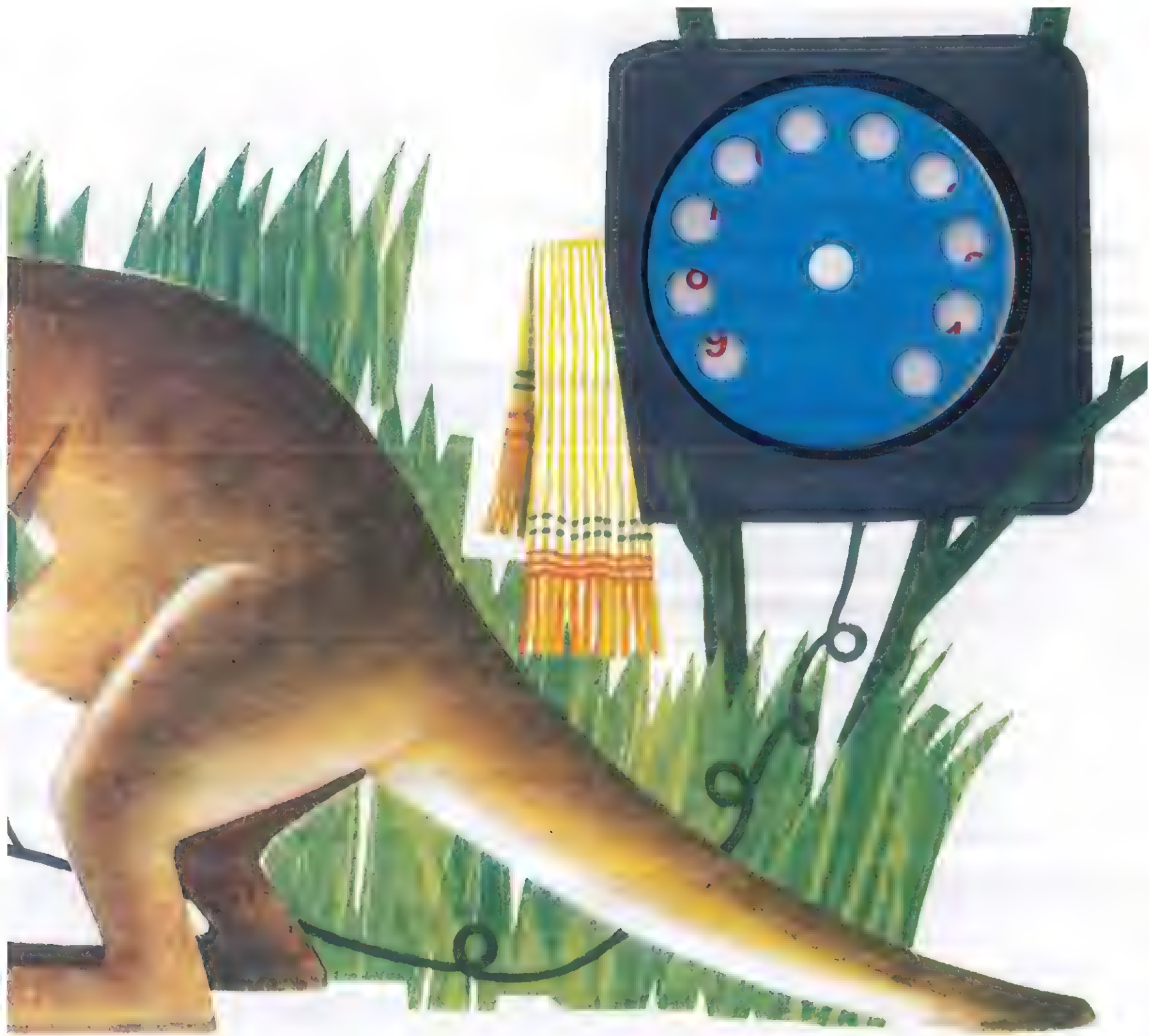
පසුගිය සිතුවම් මට
කැන්ගරුවෙක් කතා කළා
“මේකද මේ අපුල්ලනවයි
කියල කියන ස්ථානය?”

යකා නැගපි මට එවේලෙ
“නෑ නෑ නෑ
එහෙම තැනක් නෙමෙයි මේක
එහෙම තැනක් ගැන කියන්න
මම දන්නේ නැහැ හරියට
හැක්කෑ හත හය බිංදුව
කරකවාල බලන්නකෝ”

ඊ තුනක්ම මේ විදියට
නිදා ගැහිල්ලක් නෑ මට
බාගෙට මැරිලයි ඉන්නේ
නිදන්නටයි පුන් ඕනෑ

ටැලිපෝනෙන් හිඳහස් වී
 හිඳන්ට යන්නේ කොහොමද?
 "කවුද කවුද?"
 "මම-රයිනෝ"
 "ඔව් ඉතින්?"
 "මෙහාට එනවද විගහට
 කියන්නටත් ඔය හිතෙනව"
 "මොකද වුණේ
 භූමි කම්පාවක් ද?
 හැත්තම් ගිනි අරන්වත් ද?"
 "අපොයි හැ
 හිපෝ එරිල මඩ වගුරක"
 "එරිල කිව්ව මඩ වගුරක?"
 "ඔව් අනේ
 කන්දෙක ගාවටම එරිල
 අනේ සුදෝ ඔහ නාවොත්
 දුප්පතාව ගිලිල යාවි
 අපේ හිපෝ මැරිල යාවි
 හරියට මැස්සෙක් වාගේ"

“කෑ ගහන්න එපා හලෝ
 හිපෝ ඇදල ගොඩට ගන්න
 මම එන්නම් උදව් වෙන්න
 මඩේ එරන හිපෝ ඇදල
 එළියට ගන්නට ගියාම
 යක්ස වැඩක් වේවි ඒක”

කෝරනි ඉකෝවිස්කි වේදිතෝහය

විදු
ඩී. දැන්ඩ්ලේ
අනුමාදා
සම්ප්‍රදිත ඒ. අබේසිංහ
සහ සංග්‍රහ
පාලන මධ්‍යස්ථාන

පිටුපස

අගහස් ප්‍රකාශන

717/2, මාලිගාපොල, රාජගිරිය.
0112793671 | 0773985968
agahaspublications@gmail.com

ISBN 978-955-0230-46-4

රු. 400/=